

[Ib Jakobsen]

ministeren selv, der har skrevet bemærkningerne til lovforslaget, og derfor er enig i den beretning, der er kommet fra Planlægningsudvalget. Jeg vil da gerne spørge ham, hvordan han vil sikre, at de intentioner, der ligger i bemærkningerne, vil blive opfyldt ved lovens gennemførelse.

Landbrugsministeren (Tørnæs):

Jeg vil gerne først takke ordførerne for en i det store og hele velvillig modtagelse af lovforslaget. Selv Fælles Kurs kunne støtte det, og det tyder på, at vi her ligesom ved tidligere lejligheder kan opnå bred politisk enighed. Det viste sig allerede ved finanslovsafstemningen, at vi i enighed kunne forhøje bevillingen til læplantning for 1988.

Efter at vi nu i en årrække har arbejdet med tidsbegrænsede love, var tiden inde til at fremsætte et forslag om en permanent lov på området, og det har jeg forstået at ordførerne i al almindelighed er tilfreds med. Det er da også rigtigt, at lovforslaget i det væsentlige viderefører den nuværende tilskudsordning på området. Det bliver således op til Folketinget hvert år at tage stilling til, hvor store beløb der skal satses på læplantning.

Det er klart, at der er tale om en overordentlig teknisk betonet lov, og det er da også med rette, der her i dag er stillet en række spørgsmål om de mere tekniske bestemmelser i den.

Der har været fremført det synspunkt, om det nu også er nødvendigt med en tinglysning. Jeg kan i den sammenhæng oplyse, at når dette er foreslået i lovforslaget, skyldes det samspillet mellem hegnsløven og denne lov. Det vil nemlig være sådan efter hegnsløven, at en nabo vil kunne kræve et hegn nedkappet til 5 m, men ved en tinglysning af læhegnet i skel sikres det, at hegnsløvens regler ikke finder anvendelse, og det vil således kunne sikres, at hegnet kan få en højde på 10 m, samtidig med at det sikres, at hegnet rent faktisk er placeret i skel.

Der har også været rejst spørgsmål om administrationen af syns- og kontrolsystemet. Jeg kan sige, at dette endnu er under overvejelse. Vi har ikke lagt os endeligt fast på, hvordan dette system skal være for at kunne fungere hensigtsmæssigt, men jeg vil gerne sige, at vi ikke har noget ønske om med denne lov at opbygge et stort administrationsapparat.

Lad mig så endelig sige, at med hensyn til spørgsmålet om eventuelt at kræve det ydede tilskud tilbage igen finder vi, at lovforslagets § 22 er dækkende.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Landbrugs- og Fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 142:

Forslag til lov om ændring af lov om DSB.

Af trafikministeren (Nør Christensen).

(Fremsat 13/1 88).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Bakholt (S):

Da mit partis ordfører, hr. Søgaard, ikke kan være til stede, skal jeg meddele, at vi vil se velvilligt på lovforslaget under det videre arbejde.

Pernille Sams (KF):

Det Konservative Folkeparti kan støtte dette lovforslag. Det udrydder den eksisterende usikkerhed med hensyn til reglerne ved nu at fastslå, at det er DSB selv, der bestemmer, hvor der skal opstilles eller nedtages hegn på DSB's arealer og jernbanestrækninger. I den forbindelse lægger vi vægt på, at forslaget ikke griber ind i private parcellers ret til hegn ifølge hegnsløven.

Samtidig udrydder man den juridiske tvivl, der hidtil har været om, hvorvidt der kan vindes hævdpå jernbanearealer. Det kan der heretter hverken på arealer, der tilhører DSB, eller på privatbanernes.

Med dette forslags vedtagelse sparer DSB 7-8 mio. kr. om året i vedligeholdelsesomkost-

[Pernille Sams]

ninger. Også ud fra det synspunkt er det et godt forslag, forudsat at DSB lever op til ansvaret ved kun at nedtage hegn, hvor det sikkerhedsmæssigt er forsvarligt.

Ole Henriksen (SF):

Jeg skal gøre det endnu kortere og sige, at vi i SF vil støtte forslaget. Det er ikke særlig kontroversielt. Jeg går ud fra som givet, at det fortsat er DSB's ansvar, hvor der ingen hegn er, og hvor der sker ulykker. Med det in mente tror jeg nok, at vi kan tilslutte os forslaget.

Helge Sander (V):

Venstre er også positivt stemt over for dette forslag. Det er selvfølgelig taltalende, at der er en besparelse i det, men vi er også meget tilfredse med, at man har kigget lidt på sikkerheden, således at den side af sagen også skulle være i orden.

Larsen-Ledet (RV):

Da mit partis ordfører, hr. Bilgrav-Nielsen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne meddele, at Det Radikale Venstre er positiv over for forslaget.

Dohrmann (FP):

Jeg ved ikke, om det er aftalen omkring Storbælt, der har inspireret ministeren til at forsøge at finde nogle besparelser. Hvorom alting er, vi hilser det da i hvert fald velkommen, at ministeren her tilsyneladende kan spare 7½ mio. kr., og derfor tilslutter vi os forslaget.

Ib Jakobsen (FK):

Jeg vil fortsætte min ros af ministre, men jeg kan love forsamlingen, at det ikke er en vane, vi har i sinde at tage til os som noget permanent. Jeg havde nogen tvivl om, hvad forslaget egentlig gik ud på, så her i løbet af dagen henvendte jeg mig til ministeren for at spørge. Jeg vil gerne takke ministeren for, at han var mig behjælpelig med at forstå forslaget. Jeg spurgte ham også – sammen med andre i øvrigt – om det ikke kunne blive til en middag, hvis jeg lovede, jeg ville støtte forslaget, men da han, som han sagde, nødig vil kaldes for Frode Fråds, så fik jeg ikke meget ud af det.

Men jeg fik samtidig nogle oplysninger om, at der var noget med, at man kunne spare ca. 8

mio. kr. ved det her forslag, og det er jo altid godt, når man sparer nogle penge. Men der er ikke meget ved at have nogle penge, man har sparet, hvis man ikke samtidig bruger dem, så det kunne jeg selvfølgelig foreslå. Jeg vil gerne have, at man tager med i udvalgsbehandlingen, at man f.eks. kunne bruge de 8 mio. kr. til at nedsætte prisen for transport af pensionister. Det synes jeg ville være en ekstra positiv ting ud over det positive, der i forvejen ligger i forslaget.

Trafikministeren (Nør Christensen):

Jeg vil naturligvis takke ordførerne for den tilslutning og for de kommentarer, ordførerne har givet.

Der er jo ikke ligefrem tale om revolutionerende bestemmelser. Forslaget tilstræber alene at skabe fornøden klarhed over retstilstanden ved at give DSB udtrykkelig hjemmel til at træffe afgørelse om etablering, vedligeholdelse og nedtagning af egne hegn på DSB's jernbanearealer og ved at indføre en bestemmelse om, at der ikke uden videre kan vindes hævdpå arealer, der i matriklen er registreret som jernbanearealer.

Man må jo huske på, at mange arealer er eksproprieret langt tilbage i forrige århundrede, og at tilvejebringelse af klarhed derfor er påkrævet, men naturligvis også hensigtsmæssig.

Det er rigtigt, som det er sagt, at forslaget også har økonomisk betydning for DSB, og jeg kan forsikre for, at de midler, vi her får stillet til rådighed, vil blive anvendt på en særdeles god og positiv og hensigtsmæssig måde.

I sikkerhedsmæssig henseende anser jeg ikke forslaget for at indebære nogen risiko. Der vil kun blive tale om at nedtage hegn, hvor det måtte være forsvarligt, og i bymæssige bebyggelser vil hegnene ikke blive fjernet, undtagen hvor særlige forhold gør sig gældende. Det har nogle af ordførerne jo været inde på, så al tvivl omkring det spørgsmål er altså allerede på nuværende tidspunkt manet i jorden.

Jeg vil alligevel gerne i den forbindelse fremhæve, at det normalt vil være ganske klart på stedet, om der er tale om arealer med jernbanetrafik, som man derfor for sin egen skyld skal holde sig væk fra. Der vil blive givet tilstødende grundejere et godt varsel om hegnets fjernelse eller ændring, således at de kan få lejlighed til selv at foretage den fornødne hegning af deres

[Trafikministeren]

arealer, hvis det er påkrævet. Dette varsel beregner vi til én måned.

Jeg skal tilsige min positive medvirken ved behandlingen af de spørgsmål, der eventuelt måtte opstå under udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget om Offentlige Arbejder. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 152:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. (Overudligning, ændring af vilkår for kommuner med særlig svagt beskatningsgrundlag).

Af indenrigsministeren (Thor Pedersen).
(Fremsat 13/1 88).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Henning Rasmussen (S):**

I den ene del af lovforslaget flytter man nogle penge, 110–120 mio. kr., til de kommuner, hvor skatteyderne har de laveste gennemsnitsindtægter, og pengene henter man så hos de øvrige kommuners skatteydere.

I den anden del vil indenrigsministeren løse et overudligningsproblem i hovedstadsområdet ved en anden teknik end den, der bruges i dag til at løse det. Og samtidig vil ministeren, som vi siger det på jysk, komme efter de kommuner i hovedstadsområdet, der prøver på at undgå at betale deres del af støtten til de økonomisk svage kommuner, ved at flytte en del af deres indtægter fra personskatter til ejendoms-skatter.

Socialdemokratiet vil naturligvis støtte forslaget om at hjælpe de 90 kommuner, der har de laveste gennemsnitsindtægter. Vi synes, det er retfærdigt og rigtigt at gøre det, og vi synes også, at regeringen kunne have gjort det tidligere i stedet for at være tilbageholdende og negativ over for kommuner i vanskeligheder, som man har været det ved en række lejligheder.

Det siger jeg, fordi ministeren i bemærkningerne til lovforslaget hævder, at regeringen hidtil har taget et vidtgående hensyn til kommuner med et lavt beskatningsgrundlag. Det er en usand påstand, og det vil jeg dokumentere ved at gennemgå de fire »beviser«, ministeren nævner i bemærkningerne.

Ministeren siger for det første, at der i 1984 blev indført et tilskud til kommuner med et særlig svagt beskatningsgrundlag. Det skulle altså være en positiv ting fra regeringens side. Den fulde sandhed er, at dette tilskud overhovedet ikke var med i den daværende indenrigsministers lovforslag. Den mangel blev kritiseret af en række ordførere, af en række kommuner, der kom i deputation i udvalget, og Socialdemokraterne var med til at skabe flertal for et sådant særligt tilskud til disse svage kommuner, hvorefter ministeren fremsatte et forslag, som alle tilsluttede sig. Så det var aldeles ikke regeringens fortjeneste. Den måtte bøje sig for et flertal.

Det andet, ministeren nævner, er, at dette tilskud blev sat op med knap 200 mio. kr. i forbindelse med omlægningerne af de sociale refusioner fra 1987. Det er rigtigt, men ministeren glemmer at tilføje, at omlægningerne af de sociale refusioner kostede langt de fleste af disse økonomisk svage kommuner mere end deres andel af de 200 mio. kr. i forøget tilskud, og derfor var den totale økonomiske virkning negativ for de fleste af dem.

Det tredje, ministeren nævner i sin argumentation, er, at man i 1983 besluttede at lade være med at fjerne vejkriteriet i udligningssystemet. Det var især til gavn for landkommunerne, siger ministeren, at man lod være med det. Det er et næsten utroligt argument. Nu skal det være et bevis for regeringens gode hensigter, at den lader være med at gøre det onde, den kunne have gjort. I øvrigt reducerede regeringen ved den lejlighed vejkriteriets andel af udligningen, og det var da en negativ virkning for landkommunerne.